

førelse af ansvarlige Ministre har givet Justitsministeriet den Stilling i Forhold til det kgl. Sundhedskollegium, som efter min Opfattelse tilkommer det. Den nemlig, at det er Justitsministeren, som overfor Hans Majestæt Kongen og Rigsdagen har det fulde Ansvar i alle de her omhandlede Sager, og at Følgen heraf er:

1. At det maa bero paa Ministeren selv at afgøre, om han i de enkelte Tilfælde vil søge det kgl. Sundhedskollegiums Raad, eller om han, hvis han formener, at Tilfældets Beskaffenhed kræver sagkyndig Vejledning, vil f. Eks. af Hurtighedshensyn søge denne andetsteds.

2. At Justitsministeren i alle Tilfælde, hvor han har indhentet Raad og Vejledning hos det kgl. Sundhedskollegium, selv maa afgøre, om og i hvilken Grad han i det givne Tilfælde vil følge det modtagne Raad, eller om han f. Eks. af Hensyn til Befolkningens Krav og Interesser vil afvige fra Raadet.

3. At Justitsministeren i alle de Tilfælde, hvor det kgl. Sundhedskollegium af egen Drift gør en Indstilling til Ministeriet, selv maa afgøre om, og i hvilken Grad han vil følge saadan Indstilling, og navnlig ogsaa, hvor han vil følge den, maa tage under fornøden Overvejelse, om det givne Øjeblik f. Eks. under Hensyn til Mulighederne for Sagens Gennemførelse paa Rigsdagen, er belejligt eller ikke, ligesom det ogsaa tilkommer ham at afgøre, om han muligvis anser den paagældende Sag f. Eks. af finansielle Grunde gennemførlig paa Rigsdagen eller ikke.

Det vil let forstaaes, at saa afvigende Udgangspunkter for Opfattelsen af Kompetenceforholdet imellem det kgl. Sundhedskollegium og Justitsministeriet har i Aarenes Løb maattet lede til en Række Uoverensstemmelser. Men dette har efter mit Skøn ikke kunnet give det kgl. Sundhedskollegium Føje hverken til Fremsættelsen af sin Besværing af 19. December f. A. eller til sin nu fremsendte Afskedsansøgning.

I saa Henseende skal jeg først og fremmest fremhæve, at det kgl. Sundhedskollegium, som det ogsaa selv fuldt ud erkender i sin Besværing af 19. December f. A., virker under Justitsministeriets Overbestyrelse og derfor, hvorledes end tidligere Justitsministres Stilling maatte have været, maatte vide, at der kunde opstaa Uoverensstemmelser, og at disse da vilde blive løste saaledes, som Justitsministeren fandt rigtigt. I saa Henseende kan den Bemærkning ikke tilbageholdes, at det i høj Grad maa undre at se de Medlemmer af det kgl. Sundhedskollegium, som ere udnævnte, efter at Uoverensstemmelsen mellem Sundhedskollegiet og Justitsministeren var traadt frem for Dagens Lys, have kunnet deltage saavel i Besværingen af 19. December f. A. som i Afskedsansøgningen. I min Embedstid ere følgende af Sundhedskollegiets Medlemmer blevne udnævnte:

Generallæge Laub, udn. 3. Juli 1902,
Kredslæge Ulrik, udn. 16. Marts 1905,
Prof., Dr. Leopold Meyer, udn. 27. April 1905 og
Prof., Dr. Fløystrup, udn. 8. April 1906.

Disse Herrer maa jo dog, den Gang de indvilgede i at indtræde i det kgl. Sundhedskollegium, ad mange Veje, og navnlig ogsaa ved Meddelelse fra de daværende ældre Medlemmer af Kollegiet, have vidst, hvorledes Forholdet var, og endda have ment, at det alligevel kunde gaa an for dem at være Medlemmer af det kgl. Sundhedskollegium, staaende under Justitsministeriets Overbestyrelse.

Men dernæst skal jeg bemærke, at de Uoverensstemmelser, der i min Embedstid har været imellem det kgl. Sundhedskollegium og Justitsministeriet, efter min Formening ingenlunde har været af et saadant Omfang eller en saadan Natur, at de kunde give Føje enten til Besværingen af 19. December f. A. eller til Afskedsansøgningen.

Jeg vedkender mig nemlig fremdeles, at det kgl. Sundhedskollegiums nævnte Besværing i høj Grad overraskede mig, ihvorvel jeg selvfølgelig var paa det rene med, at der var Uoverensstemmelser.

I sin Besværing af 19. December f. A. udtalte det kgl. Sundhedskollegium, at Uoverensstemmelsernes Antal var mindst 80, nu udtaler det kgl. Sundhedskollegium, at Uoverensstemmelsernes Antal er omtrent 100.

Da jeg ikke var enig med det kgl. Sundhedskollegium om det første Tal (og naturligvis endnu mindre er det om det sidste), var det, at jeg ved Skrivelse af 27. December f. A. anmodede Sundhedskollegiet om at meddele mig fuldstændige Fortegnelser over Uoverensstemmelserne, men ved Skrivelse af 15. Januar d. A. afslog Kollegiet at gøre dette, idet det henviste til de i [dets Besværing af 19. December